

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"א ע"א

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף רפ"ז ע"ב וממשיך עד דף רצ"ז ע"א ◆

טקסט הזוהר

(משלי ב) כי אם לפינה תקרא לתבונה תתן קולך. כיון דאמר כי אם לפינה תקרא, אמאי לתבונה. אלא כלא כמה דאמינא. הי מנייהו עלאה. פינה עלאה מתבונה. פינה אב ואם ובן. י"ה: אב ואם, ובן בגווייהו. תבונה: כלא כללא דבנין, בן ובת, ו"ה. ולא אשתכח אב ואם, אלא באימא דאימא ודאי (ס"א בבינה. ובתבונה ודאי אימא) רביעא עלייהו, ולא אתגלייא. אשתכח דכללא דתרין בנין, אקרי תבונה. וכללא דאב ואם ובן, אקרי בינה. וכד פעי לאכללא כלא, בהאי אתכליל.

והאי אב ואם ובן, אקרון חכמה פינה ודעת. בגין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמיה, אקרי דעת, דהוא סהדוּתא דתרווייהו. והאי בן, אקרי בוכרא. דכתיב, (שמות ד) בני בכורי ישראל. ובגין דאקרי בוכרא, נטיל תרין חולקין. וכד אתרבי בעטרוי, נטיל תלת חולקין. ובין כה ובין כה, תרין חולקין, ותלת חולקין כלא חד מלה. והאי והאי והאי הכי (ס"א חד) הוי, ירותא דאבוי ואמיה ירית.

מאי ירותא דא. אחסנתא דאבוי ואמיה, ותרין עטרין דהוו גניזין בגווייהו, ואחסינו לבן דא. מסטרא דאבוי, הוה גניז בגווייה חד עטרא, דאקרי חסד. ומסטרא דאימא, חד עטרא דאקרי גבורה. וכלהו מתעטרין ברישיה, ואחיד לון. וכד נהרין אלין אב ואם

עליה, כלהו אקרון תפילין דרישא. וכלא נטיל בן דא, וירית כלא, ואתפשט בכל גופא. והאי בן יהיב לברתא. וברתא מניה אתון. ועל כל פנים מכאן, ברא ירית וכלא ברתא. ברא ירית לאבוי ולאמיה וכלא ברתא. ומניה אתון ברתא. כמה דכתיב, (דניאל ד) ומזון לכלא ביה. (ואי תימא כל האי והאי אקרון צדיק וצדק בחד אינון וחד כלא).

הני אב ואם, כלילין ומתחברין דא בדא. ואב טמיר יתיר. וכלא אחיד מעתיקא קדישא, ותליא ממזלא קדישא, יקירו (יקירא) דכל יקירין. ואלין אב ואם, מתקנין ביתא, כמה דאמינא דכתיב, (משלי כד) בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים. וכתיב (משלי כב) כי נעים כי תשמרם בבטנה. (הני כללא דכלא, כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקירא).

אמר רבי שמעון, באדרא לא גלינא כלא. וכל הני מלין, טמירין בלבאי הוו עד השתא, ובעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי, משום דתמן שאלתא שאיל לנא, כמה דכתיב, (ישעיה לג) והיה אמונת עתה חוסן ישועות חכמה ודעת וגו', וחכמה בעיין מיני, והשתא רעותא דקודשא בריה הוא בהאי, הא בלא כסופא איעול קמי פלטורי.

כתיב (שמואל א ב) כי אל דעות יי'. דעות ודאי. הוא הדעת. בדעת כל פלטורי אתמליין. דכתיב, ובדעת חדרים ימלאו. (בגין כך) דעת אחרא לא אתגליא, דהא טמירא אזיל בגווייה, ואתפליל ביה. דעת נהיר במוחין, ואתפשט במוחא כלא. (במוחא, בגופא כלא, כי אל דעות יי')

בספרא דאגדתא תנינן, כי אל דעות יי', אל תקרי דעות, אלא עדות. דהוא סהדותא דכלא, סהדותא דתריין חולקין, כמה דאת אמר (תהלים עח) ויקם עדות ביצקב. ואף על גב דהאי מלה, אוקמוה בספרא דצניעותא בגוונא אחרא. התם באתריה שלים, הכא כלא שפיר, וכלא הוי, כד אסתים מלה.

האי אב ואם, כלהו בהו כליין, כלא בהו סתימן, ואינון סתימן במזלא קדישא, עתיקא דכל עתיקין. ביה סתימן. ביה כליין. כלא הוא, כלא הוי. בריה הוא, בריה שמייה, לעלם ולעלמי עלמין.

כל מלין דאדרא יאות, וכלהו מלין קדישין, מלין דלא סטאן לימינא ולשמאלא, כלהו מלין דסתימן, ואתגליין לאינון דעאלו ונפקו, וכלא הכי הוא. ועד השתא הוו מתפסיין אלין מלין דדחילנא לגלאה, והשתא אתגליין. וגלי קמי (מלכא) עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא. ועוד, הא חמינא, דקודשא בריה הוא וכל הני זכאי קשוט דהכא משתכחון, כלהו מסתכמין על ידי. דהא חמינא דכלהו חדאן בהאי הלולא דילי, וכלהו זמינין

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. בראשונה קרא להם גוי קדוש, שכתוב (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו', ולבסוף קרא להם קדש, שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. מה בין זה לזה? אמר רבי אבא, קדש - עליון מכלם. שכה למדנו, כאשר מתחברים כל הקדושים כאחד, נקראים קדוש. וכלם עולים ומתכנסים לאותו מקום עליון שנקרא קדש.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.